

РЕШЕНИЕ

№ 267

гр. Бургас, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Пламена К. Георгиева Върбанова
Кристиян Ант. П.

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Мариана Г. Карастанчева Въззивно
гражданско дело № 20222100502186 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК и е образувано по повод на въззивната жалба на процесуалния представител на В. А. П. –ответник по гр.д. № 725 /2020 год. по описа на Бургаския районен съд против решение № 260160/18.10.2022 год. постановено по същото дело ,с което е извършена делбата между съделителите И. П. и В. П. по отношение на допуснатия до делба недвижим имот в гр. Б****,чрез изнасянето му на публична продан и разпределение на получените суми при равни квоти ,като решението се обжалва в частта ,с която съдът осъдил въззивника да заплати на И. П. сумата от 204,41 лв. –представляващи припадата се на ответника част от задължение в общ размер от 408,82 лв. за заплатената от ищцата в полза на „***** „АД стойност за топлинна енергия за делбения имот и такса за отчет и дялово разпределение за периода от 09.09.2019 г. до 08.06.2022 г. ,ведно със законната лихва от предявяване на претенцията – 12.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане

Въззивникът изразяват недоволство от решението , като счита същото за неправилно и необосновано,постановено при процесуални

нарушения .

Счита се ,че първоинстанционният съд неправилно е приел за съвместно разглеждане претенцията по сметки на ищцата,въпреки ,че същата не касае подобрения в процесния имот и сумата по нея не е увеличила стойността на имота .След приемане на тази претенция съдът е указал на ответната страна да уточни своята претенция по сметки ,но е дал твърде кратък срок за представяне на доказателства ,а ответникът е бил възпрепятстван поради здравословни проблеми ,а и поради отдалечеността на местожителството му .Още повече ,че не е имало процесулна пречка фактите да се установят и с гласни доказателства , но съдът не е дал нужните указания в тази връзка .

Затова се моли за отмяна на решението ,тъй като са нарушени правата на защита на ответника ,както и поради произнасянето по недопустимата в това производство претенция на ищцата .Евентуално се настоява за даване на възможност да бъдат представени доказателства за установяване на предявената от ответника претенция по сметки .

Въззивната жалба е допустима,подадена от процесуално легитимирано лице против подлежащ на обжалване акт .

Възземаемият ответник в писмения си отговор по чл. 263 от ГПК чрез процесуалния си представител оспорва въззивната жалба .Подчертава се ,че непротиворечива е съдебната практика ,че във втората фаза на делбата е допустимо приемането на облигационни искания на съделителите ,които са свързани със съсобствеността ,имат връзка с общността ,предмет на делбата ,поради което и правилно е прието от районния съд ,че са налице предпоставките за уважаване на предявената от ищцата претенция по смисъла на чл. 30 ал. 2 ЗС/цитира се и съдебна практика

Моли се за потвърждаване на решението .

След преценка на събраните по делото доказателства и като обсъди съображенията на страните ,Бургаският окръжен съд прие за установено следното :

Производството е за делба ,като се намира във фазата по извършването ѝ .С влязлото в сила решение от 18.10.2022 г. по гр.д. № 725/2020 г. по описа на БРС е извършена делбата между съдебителите

съделителите И. П. П. и В. А. П. по отношение на допуснатия до делба недвижим имот в гр. Б****-апартамент на площ от 51,07 кв.м.,чрез изнасянето му на публична продан и разпределение на получените суми при равни квоти.Със същото решение се е произнесъл и по предявените по реда на чл. 346 от ГПК от И. П. претенции по сметки и е осъдил В. П. да ѝ заплати 204,41 лв. – представляващи припадаща се на ответника – въззивник част от задължение в общ размер от 408,42 лв. за заплатена в полза на „***** „АД стойност на топлинна енергия за делбения имот,формирана от стойностите на енергията , отдадена от сградната инсталация от отоплителното тяло-щранг и такса за отчет и дялото разпределение за периода 09.09.2019г.зо 08.06.2022 г. ,ведно със законната лихва от предявяване на претенцията в първото заседание след допускането на делбата – 12.07.2022 г. до окончателното изплащане на сумата ,на осн.чл. 30 ал. 2 ЗС .

Решението е атакувано именно в частта ,с която съдът се е произнесъл по претенцията по сметки ,като във въззивната жалба се прави оплакване за недопустимост на решението ,тъй като претенцията не касаела подобрения в процесния имот и сумата по нея не е увеличила неговата стойност .Твърди се ,че претенцията не е следвало да бъде приета за съвместно разглеждане в делбеното производство ,а е следвало да бъде евентуално предмет на друго,облигационно производство .Довод за недопустимост на решението е развит чрез позоваване на процесуална възможност за предявяване на претенции по сметки единствено на тези ,които имат пряка и непосредствена връзка с опазването на имота и/или увеличаване на неговата стойност,а не и за разходи ,направени за битово потребление.

Доводите са неоснователни .

Производството по съдебна делба е особено исково, съдържащо отклонения от общия исков процес с оглед това да се прекрати съсобствеността и всички отношения между съсобствениците, свързани с нея. Затова нормата на чл. 346 от действащия ГПК/аналогична с чл. 286 ГПК/отм./ дава възможност в първото заседание след допускане на делбата съделителите да предявят исканията за сметки помежду си, като посочат и доказателствата си. За разлика от предявяването на иск по общия ред, за предявяване на исканията по реда на чл. 346 от ГПК е създаден облекчен ред - няма изискване за писмена форма и препращане към нормата на чл.. 127 и 128 от

ГПК. Искането може да се направи и устно в първото по делото заседание след допускане на делбата, ако всички съделители присъствуват. Изискването е претенцията да е достатъчно индивидуализирана и конкретизирана с оглед доказването и защото съдът се произнася по тях с решението, което и относно исканията по сметки създава сила на пресъдено нещо дори да са направени в устна форма в съдебно заседание. Основният предмет на делата за делба е прекратяването на съсобствеността. Във втората фаза на производството е допустимо приемането на тези облигационни искания на съделителите, които са свързани със съсобствеността. Законът цели да се ликвидират едновременно както съсобствеността, така и облигационните отношения, свързани с нея. С ПП № 7/73 се прие, че съделителите могат да предявят искания само за вземания, които те имат един спрямо друг във връзка с подлежащата на прекратяване общност. Тази възможност намира процесуалната си уредба в чл. 346 от действащия ГПК и цели едновременно с прекратяване на съсобствеността да се ликвидират и облигационните отношения между съсобствениците във връзка със съсобствените имоти. Материално правната ѝ уредба почива на общия принцип на неоснователното обогатяване. В случаите, когато от съсобственик, който не е владеец на частите на останалите съсобственици се претендират суми за извършени разноси за подържане на съсобствения имот, или за извършени подобрения в такъв имот, отговорността на другите съсобственици е уредена в нормата на чл. 30, ал. 3 от ЗС, съгласно която всеки съсобственик участва в ползите и тежестите на общата вещ съобразно частта си. В този смисъл е разрешението, дадено в т. 5 от ПП № 6/1974 г. Следователно предмет на уреждане в делбеното производство са именно облигационни отношения във връзка със съсобствеността. В съдебната практика се приема, че имуществена претенция, която касае искания по сметки между съделителите, във връзка със запазването, съхранението или увеличаването стойността на съсобствената вещ, подлежи на разглеждане в делбата - решение № 710 от 01.12.2003 г. по д. № 289/2003 г. на ВКС, I г. о.

Затова и претенцията на ищцата представлява иск по чл. 30 ал. 2 ЗС ,според който всеки съсобственик участва в ползите и тежестите на общата вещ съразмерно с частта си и районният съд основателно е приел ,че тази претенция следва да бъде уважена именно в делбеното производство ,доколкото е редовно предявена и доказана.

Що се касае до оплакванията ,че съдът неправилно не е приел претенцията по сметки на ответника за извършени подобрения в имота ,тъй като му е дал твърде кратък срок за уточнението й ,следва да се посочи ,че делбата е особено исково производство, но извън уредените специални правила, за него важат и общите разпоредби на ГПК. Предявяването на сметки в делбата е форма на обективно съединяване на искове във втората фаза на делбеното производство. Преценката за допустимостта на съединяването на исковете по общото правило на чл. 210 ГПК е правомощие на първоинстанционния съд. Определението, с което се приемат за разглеждане имуществени претенции по сметки в делбата, родово подсъдни на районния съд, не подлежи на инстанционен контрол, дори и когато те не са свързани с общността. То не подлежи на самостоятелно обжалване, тъй като не попада в двете групи определения по чл. 274, ал. 1 ГПК /не прегражда развитието на производството и не е посочено в закона като обжалваемо/, нито на проверка по повод правилността на решението, постановено по приетите за съвместно разглеждане обективно съединени искове. Само нарушението на родовата подсъдност - чл. 103 и чл. 104 ГПК, води до недопустимост на решението на районния съд по обективно съединен иск, който е подсъден на окръжния съд като първа инстанция. Затова и правилността или не на определението на първостепенния съд ,с което не е приета предявена претенция по сметки от някоя от страните в делбата ,не подлежи на инстанционен контрол ,доколкото тези претенции могат да бъдат предявени в отделно исково производство /затова неприемането им в делбата не е преграждащо / и не преграждат пътя на защита на страната .Ето защо и в тази част въззивната жалба се явява неоснователна ,при което атакуваното решение следва да бъде потвърдено .

При този резултат в полза на въззиваемия ищец следва да бъдат присъдени направените от нея разноски по делото пред настоящата инстанция на осн.чл. 78ал. 3 ГПК ,които с оглед представените доказателства и списък на разноските възлизат в размер на 1000 лв. –платено адвокатско възнаграждение.Възражение за прекомерност на разноските не е направено от противната страна на осн.чл. 78 ал. 5 ГПК .

Мотивиран от горното Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260106/18.10.2022 г. постановено по гр.д. № 725/2020 г. по описа на Бургаския районен съд В ЧАСТТА относно претенциите по сметки на осн.чл. 346 ГПК

ОСЪЖДА В. А. П. ,ЕГН *****,с адрес –гр.С**** да заплати на И. П. П. ,ЕГН *****,с адрес – гр. П***** сумата 1000/хиляда /лева-разноски по делото пред въззивната инстанция .

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____